

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXII.

ČÍSLO 12

DECEMBER 2014

Betlehemske svetlo - Decembrové pozvánky
Oznamy z charity - Týždeň Cirkvi pre mládež
Rok zasväteného života - Rozpis sv. omší a pobožností

Svätý Mikuláš

6. december 2014, Farský kostol sv. Bartolomeja

Ako som sa nestal rehoľníkom

Ej, boli krásne tie bolševické časy... Ale len preto, že to boli časy mladosti, prvých lások i hľadania seba samého, svojej cesty životom, teda povolania. Chodili sme nielen po námestí na zmrzlinu, ale aj po horách s ruksakom na chrbte. A práve ten (aj keď nie môj) sa stal pre moje rehoľné povolanie osudným.

Podme však po poriadku: Okrem rodiny, ktorá bola síce tradičná, ale krásne a silno katolícka, ma počas dospievania oslovilo aj ministrovanie. Bol to okrem Pána Boha a liturgie kontakt jednak so zvolenskými kaplánmi, jednak s podobne hodnotovo orientovanými chlapcami.

Keď som mal niečo pred pätnástymi narodeninami, zoznámil som sa s ilegálne pôsobiacim saleziánskym kňazom Václavom Kocianom. Ním vedené duchovné cvičenia veľmi poznačili môj život. Najskôr ma nasmerovali ku každodennej práci so Svätým písmom (rozjímanie) a neskôr som na nich (asi tretích v poradí) začal rozmýšľať o kňazstve.

Vtedy som mal niečo po šestnástke. Do spoločenstva sme chodili k inému saleziánovi, Tiborovi Janúchovi. S ním sme absolvovali i mnoho výletov. Pred jedným z nich som mu povedal: „Tibor, prečo si už nekúpiš nový ruksak? Vyzeráš ako z prvej republiky...“ Odpoveď ma prekvapila: „Už som chcel, ale nedostal som súhlas. Mám totiž dva. A rehoľný život je aj o chudobe, chlapče. Aj tú som slúbil!“

„Uff! Tak to by som asi nezvládol,“ povedal som si vtedy. Možno aj preto som odmietol ponuku ísť ku kňazstvu v rámci ilegálnej saleziánskej formácie (a to som bol od šestnástich rokov saleziánsky spolupracovník, skladajúci prísluby medzi prvými na Slovensku).

Po dvadsiatke som sa k myšlienke rehoľného života znovu vrátil. Vtedy bol mojím spovedníkom v Bratislave

iný tajný kňaz, salezián Štefan Wallner. Keď som mu o tom vravel, navrhol mi štúdium, poznávanie jednotlivých spiritualít mužských rehoľí. Samozrejme, nebolo to ľahké, neexistovali propagačné materiály ako dnes. Ale už som mal za sebou štyri semestre štúdia cirkevných dejín, a tak som sa znova vrátil najmä k zakladateľom alebo silným rehoľným osobnostiam. Títo tvorili popri modlitbe a sebapoznávaní hlavný zdroj „rozlišovania duchov“. Páčil sa mi najmä sv. František Salešký, ale on vlastne nezaložil mužskú rehoľu. Dostal sa mi do rúk úžasný životopis don Bosca, no u saleziánov boli v tom čase problémy so „slaninármi“, neskorším hnutím Nazaret. Veď s nimi som „zápasil“ už v rodisku! Imponoval mi aj sv. Ignác, ešte viac sv. František Xaverský. Ale jezuiti, ktorých som poznal, mi ne-

imponovali. No a samozrejme ma oslovoval sv. František z Asisi. Ale tá sestra chudoba! Tej som sa bál. Že by som to asi nezvládol. A o čom by to potom bolo, ak by som nežil charizmu?

A práve toto mi ukázalo svetlo. Uvedomil som si, že napriek spomínanému obdivu na rehoľný život proste nemám. Nebolo to o pokore (s tou som mal vždy problémy), ale o jednoduchom poznaní, že Boh mi toto povolanie nedal, lebo ma asi chce mať niekde inde. A tak som bol vysvätený „pre službu Banskobystrickej diecézy“.

Myslím, že som sa rozhodol správne. Potvrďuje mi to i pohľad na rehoľníkov, s ktorými spolupracujem. Najmä na tých, ktorí žijú svoju charizmu, svoje rehoľné povolanie, naplno. Naozaj, toto nemám - resp. „na toto nemám“. Na druhej strane možno vďaka všeobecnej diecéznej spiritualite dnes spolupracujem s takým počtom rehoľníkov (nielen v dekanáte), o akom by sa mi v mladosti ani nesnívalo. Robím to rád a s úctou.

Váš farár Vladimír Slovák
Foto: Pixabay by beni195bb

V Prievidzi otvorili Rok zasväteného života

Zástupcovia všetkých rehoľných spoločností Dekanátu Prievidza - piaristov, saletínov a mariánok - sa v nedeľu 30. novembra 2014 stretli v kostole u piaristov. Slávnostnou svätou omšou o 9.30 hod. otvorili Rok zasväteného života.

Slávnosti sa zúčastnil i benediktínsky páter Michal (František) Huliak, rodák z Prievidze - Necpál pôsobiaci v Taliansku. Hlavným celebrantom svätej omše bol pán dekan Vladimír Slovák, ktorý síce nie je rehoľník, ale ako prezradil, k jednej z rehoľí má tiež blízko. Je totiž členom tretieho rádu saleziánov ako saleziánsky spolupracovník.

Saletín Matej Trizuliak vo svojej kázni v nadväznosti na evanjelium upozornil na postavu vrátnika. „Práve jemu pán v dnešnom Božom slove zveril kľúče od svojho domu. Nezobral si žiadne náhradné, dal ich všetky jemu a spoľahol sa naňho. I my ako zasvätené osoby máme kľúče od srdc ľudí. Aj od nás závisí, či do nich Pán bude môcť vojsť.“

Vo svojom príhovore páter Matej ďalej zdôraznil štyri veci, ktoré by sa rehoľníci mali snažiť naplniť: žiť v radosť, byť prorokmi v tomto svete, byť majstrami spoločenstva

a byť svedkami toho, že možno žiť aj inak. „Nie je to však úloha len pre zasvätených. Snažiť sa o to majú všetci, ktorí sa pokladajú za Kristových učeníkov.“

„S rehoľníkmi vo svojom dekanáte musím vychádzať dobre, veď tvoria 40 percent tu pôsobiaceho kléru,“ podotkol v závere svätej omše s úsmevom pán dekan. Po jej skončení si záujemcovia mohli pozrieť krátku prezentáciu a vypočuť pár slov o tom, ako slúžia zasvätené osoby ľuďom v našom regióne.

Rok zasväteného života predstavil pápež František začiatkom tohto roka v Ríme. Prebiehať bude od 30. novembra 2014 do 2. februára 2016. Jeho cieľom bude opäť objaviť krásu zasväteného života a zároveň znovu obnoviť svoje „fiat“, ktoré už rehoľníci Bohu podobne ako Mária kedysi povedali.

Text: Petra Humajová

Festival Mladí mladým má za sebou už 20 ročníkov

Vo Veľkej Lehôtke sa každoročne uzatvára cirkevný rok hodovou slávnosťou. Tunajší farský kostol je totiž zasvätený Kristovi Kráľovi. Na vigíliu tohto sviatku, vždy v sobotu, sa pravidelne koná festival gospelovej mládežníckej piesne Mladí mladým. Nebolo tomu inak ani teraz, 22. novembra 2014.

Ani sa tomu nechce veriť, ale tento rok festival Mladí mladým oslávil už svoje 20. narodeniny. A oslava to bola skutočne úžasná, pravá narodeninová.

Festival sa začal už ako tradične sv. omšou, ktorú celebroidal páter Marek Kotras z rehole piaristov. Nechýbal ani domáci správca farnosti dp. Marek Sabol, dlhoročný podporovateľ festivalu. Sv. omša bola obetovaná za Jozefa Bullu, jedného zo zakladateľov tohto podujatia, ktorý tento rok po ťažkom úraze zomrel. Počas nej spievala domáca skupina Spray (Jozef, Branislav a Miška Bulloví) a hneď po nej ďalší zbor z Veľkej Lehôtky Dialóg.

Po Veľkolehôtčanoch nastúpili na schodíky pred oltár vystupujúci z Diviak nad Nitricou, najskôr Niečo nové a potom Šumienky. Nasledovali prievidzské zbory Rosnička a Barto-

lomejčatá. Na koniec programu vystúpili hostia z Chrenovca Žólwiky (Korytnačky) a Autisti zo Žarnovice. Na festivale bola táto skupina siedmich mladých ľudí prvýkrát, ale stali sa príjemným spestrením festivalu. Po ich vystúpení nechýbala narodeninová torta. Mladí budú určite spomínať i na tradičné koláčiky od veriacich z tejto farnosti.

Prianie všetkého dobrého tomuto festivalu sa nieslo celým večerom a viacerí účinkujúci nezabudli spomenúť predošlé skvelé ročníky. Nech Pán Boh požehnáva mládež, ktorá sa snaží aj takýmto spôsobom oslavovať Boha a potešovať ľudí v tejto uponáhľanej dobe. O rok 21. novembra sa opäť stretne vo Veľkej Lehôtke!

Text a foto: Branislav Bullo

Dobrá novina navštívi rodiny v jubilejnom ročníku

Počas vianočných sviatkov aj tohto roku navštívia domácnosti v našej farnosti koledníci Dobrej noviny. Deti, ktoré budú v tejto celoslovenskej akcii zbierať príspevky na rozvojové projekty v africkej Keni a Južnom Sudáne, sa v Prievidzi vyberú do rodín 26. a 27. decembra popoludní.

Kto chce prijať koledníkov Dobrej noviny, nech sa prihlási v sakristii farského alebo piaristického kostola. Koledovanie bude tradične spojené so zbierkou na misie a s požehnaním domu či bytu.

Dobrá novina je na Slovensku už 20 rokov. Za ten čas vychovala mnohých koledníkov, ktorí už z detí vyrástli na zreých dospelých, ale i mnohých mladých Afričanov, ktorí teraz pomáhajú vo svojej domovine na rôznych projektoch. Tie pôvodne založilo slovenské eRko - Hnutie kresťanských spoločenstiev detí.

(du), foto: A. Gálová

Spovedanie k Vianociam 2014

Spoločná svätá spoveď

Dátum	Miesto	Kňazi
3. adventná nedeľa 14. december 2014 16.00 - 18.00	Farský kostol sv. Bartolomeja	Slovák, Rončák, Cerovský, Holbík, Ščerban, Kraus
	Kostol Najsvätejšej Trojice (piaristický)	Ďurnek, Hríb, Kotras, Iskra, Caban
	Farský kostol Sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)	Straka, Jáger, Sabol, Oko, Tomaka, Trizuliak
4. adventná nedeľa 21. december 2014 15.00 - 18.00	Farský kostol sv. Bartolomeja	Slovák, Rončák, Cerovský, Holbík, Ščerban, Kraus
	Kostol Najsvätejšej Trojice (piaristický)	Ďurnek, Hríb, Kotras, Iskra, Caban
	Farský kostol Sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)	Straka, Jáger, Sabol, Oko, Tomaka, Trizuliak

Spovedná služba vo Farskom kostole sv. Bartolomeja

Dátum	9.00 - 12.30	12.30 - 15.00	15.00 - 17.00
Pondelok 22. december 2014	Straka, Holbík, Kraus	Hríb, Kotras, Ščerban	Slovák, Cerovský, Rončák
Utorok 23. december 2014	Tomaka, Trizuliak, Ďurnek	Jager, Iskra, Oko, Sabol	Slovák, Cerovský, Rončák

Betlehemské svetlo

Malý plamienok zapálený v Bazilike Narodenia Pána sa odovzdáva odpálením plamienka zo sviečky na sviečku, z ruky do ruky. Každé odpálenie svetla odkazuje ďalej tiché pranie, aby sa pokoj a porozumenie šírili v ľudských srdciach presne tak, ako sa od človeka k človeku šíri plameň Betlehemskeho svetla.

Na Štedrý deň rozdáme Betlehemské svetlo medzi 13:00 a 14:00 na týchto miestach v Prievidzi a Bojniciach:

- Dlhá ulica (pri potravinách)
- Námestie slobody (Trojičný stĺp)
- Žabník (potraviny na Ulici stavbárov)
- Necpaly (pri potravinách „Pyramídy“)
- Sever (pri potravinách Jednota na Nováckeho ulici)
- Staré sídlisko (pri hoteli Magura)
- Zapotôčky (pri potravinách Jednota na Ulici Ľ. Ondrejova)
- Bojnice (pri lekární Notre Dame)
- Bojnice (pred Kostolom sv. Martina)
- Bojnice (Dubnica)

Okrem toho si Betlehemské svetlo môžete odpáliť na Štedrý deň aj po skončení vigílnych svätých omší, približne medzi 17:00 a 17:30, pred týmito kostolmi:

- Farský kostol sv. Bartolomeja
- Piaristický kostol
- Farský kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
- Kostol sv. Martina (Bojnice)

Na bezpečný transport Betlehemskeho svetla si nezapodnajte priniest' sviečku chránenú pred vetrom alebo petrolejovú lampu.

Naším cieľom je odovzdať plamienok z Betlehema čo najväčšiemu počtu ľudí, aby tento symbol ľudskej lásky, pokoja, jednoty a porozumenia zavítal počas týchto Vianoc aj k tým, ku ktorým sa doteraz nedostal. Tak ako tento plamienok spája ľudí, chceme spojiť aj Prievidzu a celú hornú Nitru s ostatnými mestami na Slovensku a vytvoriť symbolickú reťaz Svetla.

Nech prežiarajú vianočné sviatky! To Vám prajú skauti, skautky.

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Foto: M. Suvák

Decembrové pozvánky

Advent a Vianoce v Prievidzi budú bohaté na kultúrny i duchovný program. Pripravili sme stručný prehľad. Vďaka nemu nepremeškáte hodnotné podujatia.

18.12. - Benefičný koncert

Spoločenstvo Piar a Piaristická spojená škola F. Hanáka Vás pozývajú na Vianočný benefičný koncert pod záštitou primátorky mesta Prievidza Kataríny Macháčkovej. Koncert sa koná v Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi (piaristi) 18. decembra 2014 o 16:00. Výťažok z dobrovoľného vstupného bude venovaný na podporu Charity - domu sv. Vincenta v Prievidzi.

19.12. - Vystúpenie žiakov piaristickej školy

Žiaci Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi pozývajú všetkých ľudí dobrej vôle v piatok 19.

decembra o 10:00 na svoje krátke adventné vystúpenie na Predvianočných trhoch na Námestí slobody.

23.12. - Skauti na Námestí slobody

Prievidzskí skauti pozývajú v utorok 23. decembra o 15:45 na Predvianočné trhy na Námestí slobody v Prievidzi, kde vystúpia so svojim adventno-vianočným programom pri príležitosti privezenia Betlehemskeho svetla do Prievidze.

25.12. - Slávnostná svätá omša s orchestrom

V Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi (piaristi) sa na Prvý sviatok vianočný, 25. decembra 2014 o 9:30, koná tradičná slávnostná svätá omša, na ktorej bude účinkovať Školský orchester pri ZUŠ Ľ. Stančeka pod taktovkou Ing. Jána Glosa a spevácky zbor Rozkvet.

Pripravil Alojz Vlčko

Obrázok: Facebook Spoločenstva Piar

Oznamy z Charity - domu sv. Vincenta

Od pondelka 15. decembra do piatku 19. decembra 2014 v čase od 8:00 do 12:00 bude Charita - dom sv. Vincenta zbierať **ovocie a trvanlivé potraviny pre núdzných**. Vaše dary budeme prijímať v novej budove charity - na Košovskej ceste 19 (oproti firme Skanska - bývalým Banským stavbám).

Núdznych, o ktorých sa staráme, môžete podporiť aj **darovaním obnoseného šatstva**. V chladných

dňoch sú potrebné najmä pánske odevy - nohavice, bundy, svetre, ponožky a spodná bielizeň. Veľmi vítané sú aj hygienické potreby, zachovalá obuv, príbor, uteráky a posteľná bielizeň. Materiálne dary môžete priniesť v pracovných dňoch v čase od 8:00 do 12:00 do novej budovy charity na Košovskej ceste 19.

-av-

Rodičia diskutovali o výchove detí

Od 5. novembra 2014 sa v stredu päťkrát približne na dve a pol hodiny stretli rodičia detí Piaristickej ZŠ a Piaristickej MŠ v multimediálnej miestnosti piaristickej školy, aby spoločne sledovali DVD kurz o výchove detí do 10 rokov a následne diskutovali o vybraných témach.

Vychovávať deti je umenie. Niekedy je to dráma, niekedy komédia a podeliť sa o starosti i radosti vo výchove detí v príjemnej atmosfére s ľuďmi, ktorí sa boria tým istými starosťami a radosťami, je veľkým darom. Pre deti rodičov, ktorí sa zúčastnili kurzu, bola zabezpečená i detská služba, a tak ich nič nerušilo v aktívnom prijímaní informácií na kurzoch.

Témy kurzov a ich spracovanie je veľmi podnetné, o čom svedčia i účastníci, ktorí sa daného kurzu zúčastnili: „Kurz mi pomohol moje rodičovstvo zlepšiť zavedením rodinných večerov a uplatňovaním piatich jazykov lásky.“

„Najdôležitejšou vecou, ktorú som sa na kurze naučil, bolo povzbudzovanie mojich detí. Zlepšil som sa aj v tom, že som pozornejší a pozerám sa im pri rozhovore do očí.“

V súčasnosti sa pripravujú Kurzy pre rodičov tínedžerov. Prvé stretnutie zo série piatich stretnutí je plánované na mesiac február 2015. Podrobné informácie a prihlasovací formulár bude zverejnený na webovej stránke Piaristickej spojenej školy F. Hanáka www.piaristi-pd.eu vľavo dole na lište v priečinku Kurzy pre rodičov.

Text: Anežka Kútiková
Foto: P. Ján Hríb SchP

Novinky z piaristickej školy

V športe sa nám darilo

Koncom októbra sme sa zúčastnili finále prievádzkových ZŠ vo futbale dievčat. Dievčatá po trojnásobnej výhre v zostave S. Kurbelová, K. Tipulová, B. Sáréná, L. Takácsová, A. Chlpeková a M. Vravková postupujú do okresného finále.

Na Majstrovstvách okresu SŠ v stolnom tenise chlapcov obsadilo družstvo z našej školy v zostave S. Hrdlovič, L. Hronec, J. Hronec, P. Čistoť pekné 2. miesto.

13.11. sa uskutočnili Majstrovstvá okresu v šachu ZŠ. V kategórii dievčat obsadila Z. Kuhajdová 2. miesto a M. Krauhulcová 3. miesto.

29.11. sa na Gymnáziu VBN uskutočnili Majstrovstvá okresu v bedmintonne stredných škôl. Družstvo dievčat v zložení V. Koberlingová - M. Drahošová obsadili 1. miesto a postupujú do regionálneho kola.

Melk - Willendorf - Krems

V novembri sme spolu s našimi sprievodcami a sprostredkovateľmi Fritsom Weinauerom a Fritsom Uciikom z Faschingsgilde Neulengbach v Rakúsku navštívili jednu z turisticky najnavštevovanejších oblastí nášho západného suseda.

Prvým zastavením bol benediktínsky kláštor v Melku, krásna architektonická pamiatka. Prezreli sme si množstvo exponátov v zaujímavej mediálnej inštalácii, knižnicu, barokový kostol. Prekvapením bola výstava obrazov spojená s vernisážou a sprievodným slovom samotného autora Josefa Franka. Ústrednou témou výstavy bol sv. Koloman, pretože od roku 1014 je patrónom mesta Melk.

Druhou zastávkou bol Willendorf. Tu objavili v roku 1904 pri stavebných prácach Venušu, ktorá je umiestnená ako vzácna archeologická pamiatka v Prírodovedeckom múzeu vo Viedni.

Tretím zastavením bolo univerzitné mesto Krems, kde nás čakalo ďalšie prekvapenie, ktoré vzbudilo našu pozornosť. Je tam totiž postavený piaristický kostol.

Súťaž o titul Angličtinár roka

Dňa 19. 11. 2014 sa 17 našich študentov z rôznych tried gymnázia a SOŠ zapojilo do zaujímavej on-line súťaže pre pokročilých študentov anglického jazyka. Za 60 minút museli preukázať svoje zručnosti v gramatike, počúvaní a čítaní s porozu-

Z návštevy v Rakúsku; Foto: www.faschingsgilde-neulengbach.at

mením na úrovni B2-C1. Ešte nevieme, či práve z našej školy pôjde víťaz na mesačný jazykový pobyt do Kanady. Každopádne, objektívne zmeranie si síl a príprava na písomnú maturitu sú odmenou, ktorú našim angličtinárom nik nevezme.

Úspechy vo výtvarných súťažiach

Viktória Granecová, žiačka 1.G triedy, získala v celoslovenskej súťaži „Kreslíme francúzske idiomatically spojenia na tému stravovanie“ krásne 1. miesto. Súťaž organizoval Francúzsky inštitút v rámci „Týždňa chutí“ a Viktória stvárnila frazeologizmus „Presser quelqu'un comme un citron.“ (Vyšťaviť niekoho ako citrón.).

Dagmar Budd, žiačka kvarty, sa aj v tomto školskom roku zapojila do výtvarnej súťaže vyhlásenej v rámci Týždňa vedy a techniky na Slovensku. A opäť sa jej veľmi darilo. Získala prvé miesto v druhej kategórii. Námetom jej práce na tému súťaže

„Ako veda a technika zmenila môj život?“ sa stalo oko, vďaka ktorému vnímame všetko okolo nás. Ako v popise svojej práce konštatuje autorka, nemali by sme zabúdať na to, že to najkrajšie a najdôležitejšie vidíme srdcom.

Patrocínium

V piatok 28. 11. 2014 sme si pripomenuli zakladateľa piaristických škôl sv. Jozefa Kalazanského. Na slávnostnej svätej omši, ktorú celebrovali všetci naši pátri, sme si vypočuli povzbudivé slová pátra Mareka o tom, že sa nemáme báť túžiť po veľkých veciach. Žiaci a študenti dostali darček v podobe riaditeľského voľna a zamestnanci školy boli pozvaní na spoločný obed, ktorým zavřšili slávnostný deň.

Záložka do knihy spája školy

Základná škola sa po druhýkrát zapojila do česko-slovenského projektu Záložka do knihy spája školy. Cieľom projektu je podpora čítania a nadviazanie kontaktov medzi českými a slovenskými základnými školami a osemročnými gymnáziami prostredníctvom výmeny záložiek. Úlohou žiakov bolo stvárniť na záložku ľubovoľnou technikou obľúbenú knihu. Ako partnerská škola nám bola pridelená základná škola rodinného typu v Prahe-Běchoviciach.

Pripravila: Elena Blašková

Tešitelia sa zišli na prvom regionálnom stretnutí

22. novembra sa v priestoroch prievidskej piaristickej školy zišlo viac ako osemdesiat tešiteľov a tešiteľiek Božského Srdca Ježišovho. Prvé prievidské regionálne stretnutie sa uskutočnilo z iniciatívy sestier tešiteľiek z Bratislavy.

Pozvanie prijali tešitelia z Bystričian, Lehoty pod Vtáčnikom, Handlovej, Kanianky, Nitrianskeho Rudna, Čavoja, Veľkej Lehôtky, ale nechýbali ani hostia z Nového Smokovca, Zvolena či Opavy.

Duchovný program zahŕňal v sebe prednášky, adoráciu i svätú omšu, ktorú celebroidal pán kaplán Pavel Cerovský. V kázni vyzdvihol hodnotu ľudského srdca, ktoré bije v Božskom Srdci. „Homília nás veľmi povzbudila, pretože len v srdci sa nachádza láska, odpustenie a požehnanie. Len prostredníctvom lásky a milosti Božského Srdca môžeme my, tešiteľky, prichádzať k chorým a trpiacim,“ vyjadrila svoje dojmy novozvolená regionálna asistentka Anna Gálová.

Po svätej omši odovzdali tešitelia v adorácii Ježišovi všetky svoje ťažkosti, ktoré v živote prežívajú. Modlili sa za svoje rodiny, kňazov, pátrov piaristov, piaristickú školu i všetkých jej pracovníkov, za lekárov, sestry, chorých, trpiacich a všetkých, ktorí sa o nich starajú. Nezabudli ani na duše, ktoré už odišli k Pánovi.

Tešiteľov veľmi povzbudili aj prednášky. „Úžasne sa do nich zapojila sestra Laura, ktorá nám odovzdala pozdrav z Rajhradu, kde máme materský dom,“ hovorí Anna Gálová. „Nabádala nás kráčať v línii Svätého Otca Františka. Sestra Jozefka nás zas

v príhovore veľmi potešila myšlienkou, že tu nie sme náhodou. Sme v Božom pláne od začiatku, tam, kde sme, kam nás postavilo Božské Srdce.“

Hovorené slovo a modlitby sa po celý čas striedali i so spevom tešiteľov. Tí boli na záver obdarovaní srdiečkami, ktoré pre nich pripravila ako prekvapenie a vďaka za ich službu chorým pani Mária.

Laické spoločenstvo tešiteľov a tešiteľiek Božského Srdca Ježišovho bolo založená na podnet sestry Kristíny Gáboríkovej a koná svoju činnosť nepretržite od obdobia totality. Na celonárodnej úrovni bolo schválené v roku 1997. Jeho členovia sa usilujú svoje každodenné práce a utrpenia prinášať Bohu na zmier. Nezištne pomáhajú chorým a opusteným vo svojom okolí a tým sa snažia napomáhať spásu ich duší.

Na základe podkladov Anny Gálovej spracovala -ph-
Foto: Anna Gálová

Zažila som Godzone tour

Projekt Godzone každoročne robí mnoho akcií zameraných na evanjelizáciu a zjednotenie kresťanov na Slovensku. Najznámejšou a najväčšou z nich je celoslovenské turné, ktoré sa tento rok od 17. - 22. novembra konalo už po šiestykrát.

Tour nieslo názov Nezastavitelní a toto slovo sa stalo tiež hlavnou myšlienkou tých dní v mestách Poprad, Košice, Považská Bystrica, Bratislava, Banská Bystrica.

Prvé mesto

Prvým navštíveným mestom bolo mesto Poprad. Program pre účastníkov začal o 18:00 v športovej hale. Otvorenie bolo strhujúce. Veľká projekcia a burácajúca hudba, to asi každého hneď vytrhne z vlastných myšlienok. A do toho slovo a tanec, čo je vyjadrením života a túžob, radosti - jednoducho toho, čo je ľudom prirodzené.

Po takomto začiatku začali chvály a svedectvá ľudí o tom, ako sa ich Boh dotkol, keď boli zlomení, vrátil im nádej a s ňou im dal oveľa viac. Takýto príbeh znázorňovala aj scéna o Eme, ktorá hľadala svoju hodnotu vo zväznaní mužov, čo ju len zneužili. Uverila tomu, že nie je hodná ani schopná skutočnej lásky, kým k nej neprišiel otec a nepripomenul jej, kým je a ako ju vidí on - ako milovanú dcéru. Večer pokračoval slovom kňaza Braňa Kožucha, ktorý pôsobí na Orave. Nasledovali modlitby chvál s modlitbami príhovorov, počas ktorých sa Boh skutočne mnohých ľudí dotýkal.

Práca dobrovoľníkov

Približne takto vyzeral každý ďalší večer, v Košiciach, Považskej Bystrici, Bratislave a Banskej Bystrici. Okrem toho ale dobrovoľníci robili mnoho iných vecí súvisiacich s tour. 180 dobrovoľníkov bolo v každom

meste rozdelených do rôznych tímov - registračných, stravovacích, ubytovacích, technických, projekčných, hudobných... Napríklad doobeda pozvánkové tímy chodili po školách v meste, v ktorom mal byť večer program, pozývali študentov a hovorili o Bohu. Technický tím zatiaľ staval pódium v hale. Poobede prišiel na rad evanjelizačný tím, ktorý chodil po meste, evanjelizoval a pozýval ľudí na uliciach. V tom čase mali v hale hudobníci zvukové skúšky a tiež tam prebiehali modlitby za večerný program.

V tíme som tento rok bola po druhýkrát. Z Prievidze zo spoločenstva Piar sme išli viacerí. Ja som šla do pozvánkového tímu, niekoľko dievčat do tanečného tímu, niektorí do

video tímu a technického tímu a členovia kapiel God-knows a Heart-beat išli slúžiť spolu s ďalšími hudobníkmi.

Duch tvorí veci nové

Aj keď ten týždeň je predovšetkým o dávání a o plnom nasadení, nemôžem sa

ubrániť pocitu, že viac prijímam, než dávam. Môžem byť svedkom toho, ako Duch Svätý v nás nadprirodzene rieši problémy, s ktorými sa stretávame. Nie vždy to ide bez sĺz, či už z únavy, alebo z vypätých situácií, ale zakaždým to končí tým, že sme si bližší, alebo niečo nové pochopíme.

Na jednej strane je mnoho vecí, ktoré sa nám stavajú do cesty, na druhej strane sa prekvapivo stretávame s veľkou podporou od rôznych ľudí. Jednoducho Duch Svätý je prítomný, úplne reálne, a vždy, keď sa na neho obrátíme, veci sa hýbu, viditeľne aj neviditeľne.

Napríklad v pozvánkovom tíme sme sa stretli ľudia, ktorí sme sa do prvého dňa tour takmer nepoznali. Je pre mňa zázrakom, že sme dokázali spolupracovať, lebo mnohí niečo podobné robili po prvýkrát.

Viedlo nás malé útle dievča s jemným hlasom. Nie nejaký energický evanjelizátor. Nemala nás ako naburcovať. No to, čo urobila, bola skutočnosť, že za nami prišla a povedala nám, ako Boh túži po ľuďoch, ktorým máme možnosť o ňom hovoriť. Nepovedala nám, ako to máme robiť, ani nám to neukázala. Ale modlili sme sa a ja som pochopila, že to je len o mne

a o Bohu. Že jednoducho dám, čo mám. Nič viac, nič menej. Ako dcéra, ktorá hovorí o svojom Otcovi.

A to bola asi jedna z vecí, čo som pochopila cez tour. Že nemôžem neustále pozeráť na to, ako veci robia iní. Ale musím žiť vo vzťahu s Duchom na prvom mieste. A jedine ak od Otca prijmem, môžem ľuďom dať. Svojím spôsobom. Nepovedal predsa Ježiš, že tvorí veci nové? Asi každý z nás svojím autentickým prínosom tvorí veci nové.

Nezastaviteľní

Nedá mi nepovedať, že je pre mňa inšpiráciou, akí sú títo ľudia z tímu nezastaviteľní v tom, čo robia. Spôsobom, akým milujú a tým, čo im je prirodzené, chvália Boha. Za chválu asi považujem aj samotnú dôveru, s ktorou sa púšťajú do vecí zdánlivo presahujúcich ich možnosti a schopnosti. Snívajú a neboja sa pre svoje veľké sny niečo robiť, či už je to naučiť sa hovoriť pred tisícmi ľuďmi, alebo stavať obrovský stage, alebo preštudovať fyzikálne vlastnosti svetla. Ľudia, ktorí boli v živote stratení, teraz bez toho, aby ich to niekto učil, robia celoslovenské tour na profesionálnej úrovni.

Týmto nechcem chváliť ich. To, že sa tieto ich sny plnia, a ešte aj pri-

nášajú dobré ovocie, je dôkazom toho, že Boh v tom stojí pri nich a že ich dôveru nesklame. Godzone tour je niečo, čo so mnou vždy zasiasie a Boh mi cez to vraví: „Hej, kde je tvoja vášeň?“

cat' hory. Ale najprv my musíme zruťiť hory svojej nedôvery a strachu a pochybností a čo ja viem čoho, čo nám bráni snívať... a byť úplne s ním. Byť nezastaviteľní. V milovaní, v dôvere. V živote.

V promo videu na tour bola vizualizácia hory, ktorá sa rúcala. A viem, že Boh má moc takto pred nami rú-

Text: Lucia Sekerová
Foto: Facebook Godzone

Celoslovenské volanie - celoslovenské zvolanie

Týždeň Cirkvi pre mládež a Godzone tour 2014 - Nezastaviteľní bol v tomto roku netradične zavŕšený 22. novembra v ŠH Koniareň v Ružomberku celoslovenským modlitbovým stretnutím s názvom ZVOLANIE. Za motto stretnutia môžeme označiť citát zo Svätého písma: „Keď sa môj ľud skloní a bude sa modliť, bude hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest, ja ho z neba vypočujem, odpustím ich vinu a uzdravím ich zem.“ (porov. 2 Krn 7:14)

Po namáhavom týždni plnom cestovania po slovenských mestách sa v tento rok Godzone tour nekončilo evanjelizačným programom pre mladých, ale celoslovenským modlitbovým stretnutím, ktorého program bol odlišný od programu tour. Organizátori stretnutia s vierou prijali prorocké slová vyslovené o Slovensku, v tom čase ešte pápežom, teraz už svätým Jánom Pavlom II.: „Svätý Cyril pred svojou smrťou prosil pre kresťanov tejto krajiny - Slovenska - o dar Ducha Svätého slovami: - Vlej im do srdc slovo svojho synovstva - .“ A preto synovia a dcéry Boha Otca s dôverou volali a modlili sa za prebudenie, za návrat v plnosti k Otcovi. Tisíccky ľudí na Slovensku sa naozaj prebúdajú, čoho dôkazom je aj približne 14 000 účast-

níkov tour. Odpovedajú na výzvu evanjelia.

O našej krajine prorocké slová vyslovil pri svojej návšteve na Slovensku i pastor David Wilkerson: „Táto krajina, a to hovorím prorocky, je kľúčovým národom. Je to malá krajina, ale v tom, čo chce Boh robiť v Európe, je slovenský národ kľúčovým.“

Modlitbové stretnutie začalo sv. omšou v Kostole Svätej rodiny

Modlitba za tých, ktorí sa rozhodli vstúpiť do komunálnych volieb, či už ich zvolili, alebo nie

v mestskej časti Ružomberka Rybárpole. Pokračovalo v ŠH Koniarň modlitbami chvál, svedectvami a motivačnými slovami. Modlitby boli veľmi konkrétne, aj za oblasti tzv. siedmich vrchov (za sféru vplyvu v spoločnosti v oblasti: umenia a zábavy, podnikania, vzdelávania, rodiny, vlády, médií a náboženstva).

Za tieto jednotlivé oblasti sa modlili lídri, ktorí v súčasnosti už majú vplyv v daných oblastiach. Napr. za oblasť politiky a všetkých kresťanov, ktorí sa rozhodli vstúpiť do politiky, sa modlili poslanec Európskeho parlamentu B. Škripek a poslanec NR SR R. Vašečka; za oblasť náboženstva sa modlili prítomní kňazi, ale aj lídri kresťanských spoločenstiev.

Modlitbový program pokračoval modlitbami chvál (chvály viedli rôzne worshipové slovenské kapely) celú noc.

V Ružomberku sa stretli rôzne vekové kategórie ľudí. Stretla sa generácia, ktorej záleží na našej krajine a nebojí sa modliť, positiť, plakať za zmenu. Aby situácie, ktoré vyzerajú zúfalo, boli zmenené, aby Božie kráľovstvo bolo tak, ako je to napísané vo Svätom písme - medzi nami.

Čo sa stane, ak začneme brať Božie slovo vážne? Uvidíme premenenú krajinu, zažijeme odpoveď na naše modlitby.

Text: Anežka Kútiková

Foto: Facebook Godzone

Nakúpené v lese

Príroda si obliekla
biele rúcho ticha
V jemnom adventnom krajkoví
chystá dieťaťku kolísku
Pozyva človeka zázračným
návratom ku sebe
Vlastní ešte to, čo sme dávno
dobrovoľne stratili:
Viditeľnú Božiu stopu

Veľavravné ticho

Advent - vzácne ticho v duši
Boh sa v ňom prihovára
veľavravným tichom...
Pre spásu:
uponáhľaných ľudských duší

Vianočná oblátka

Večer ospanlivo bliká očami domov
Tma - unavená žobráčka
príde iba pred prah
našich vysvietených adventných srdc
Ďalej smie vstúpiť iba svätý hriešnik
ktorý na kolenách vypral svoje biedy
Vyhnaní z raja hľadáme polnočnú cestu
z labyrintu sveta do ticha Betlehemu
Tam sa všetci zídeme
Odomkneme dvere Tajomstvu
Láske otvoríme všetky okná odpustenia
Vyvetráme žiale samotu
Prestrieme skromné dary:
Tichú modlitbu a seba
pod nohy usmiateho dieťaťa
Narodeného do sveta -
do Veľkej Noci Vianoc

Veronika Hoffmannová

Predčasne narodené Vianoce

12/14

Z narodenia dieťaťa majú všetci radosť. A táto radosť je vždy o to väčšia, ak pôrod prebehne bez komplikácií a hladko... Ak sa však aj nejaké ťažkosti dostavia, nikto na ne nemyslí, keď napokon všetko dopadne dobre.

Pri každom tehotenstve sa podľa vývoja plodu stanoví termín pôrodu a žena i jej rodina sú vo veľkom očakávaní narodenia dieťaťa. Žene v požeňnanom stave sa vždy venuje zvláštna pozornosť, a to nielen zo strany jej rodiny, ale aj od lekárov. Neraz sa stáva, že dieťaťko sa narodí predčasne. Ani toto nemusí byť zásadný problém, veď dnešná medicína to zvyčajne hravo vyrieši. Platí však to, že predčasne narodené dieťaťko musí byť izolované od okolitého sveta a zdravotnícky tím mu vytvorí podmienky, aby to, čo sa jeho skorším narodením vo vývoji zameškalo, dohnalo sa v týchto špeciálnych podmienkach. Ak sa dieťa narodí aj o tri mesiace skôr, ako by sa ideálne malo, postupne sa podarí dosiahnuť normálny stav jeho vývinu.

V súčasnom svete sa nám môže zdať, že aj Vianoce zažívajú akýsi predčasný pôrod. „Narodia sa“ nie v termíne, teda na konci decembra, ale o dva či až tri mesiace skôr. Už

v polovici októbra sa v obchodoch objavuje prvá vianočná výzdoba, v novembri je sviatočný vzhľad nákupných centier nevyhnutnosťou a na jeho konci sa dokonca rozsvetujú aj vianočné svetlá v uliciach miest a obcí. Vianočné stromčeky na začiatku decembra deti už vôbec neprekvapujú a Štedrý deň pre nich nie je ani začiatkom, ani vyvrcholením Vianoc, ale ich koncom.

Pre toto všetko celkom logicky treba venovať predčasne narodeným Vianociam osobitnú pozornosť a vytvoriť špeciálne podmienky pre ich „dovyvinutie“. Tým „zdravotníckym personálom“, ktorý pripravuje tieto špeciálne podmienky a stará sa o predčasne narodených, sme v tomto svete my kresťania a časom, keď sa Vianoce nachádzajú „v inkubátore“, je čas adventu.

Je nevyhnutné, aby sme pomohli Vianociam, aby boli v ich „termíne“ takými, aké majú byť! Veď kto iný vie o skutočných Vianociach toľko ako my! Ako to však dosiahneme?

Tak, že čas pred Vianocami využijeme na to, aby sme sa na ne pripravili, a nie na to, aby sme ich žili. S vianočnými sviatkami sa totiž rodí sám Ten, pre ktorého sa ruch okolo Vianoc začal. A on si na „narodenie Vianoc“ počká do riadneho termínu.

Dušan Rončák, kaplán

Počas adventu uvoľňujem miesto vo svojom srdci

Sestričku Marcelku stretávame v našich kostoloch na svätých omšiach. Je momentálne u rodičov v Prievidzi, kam ju poslal Pán konat' službu lásky pre svojich najbližších.

Sestra Marcela Fulajterová z Kongregácie Dcér Božskej Lásky (64) sa narodila v Zlíne rodičom Albíne a Jozefovi. Má brata a sestru. Keď mala dva roky, rodičia sa presťahovali do Prievidze, ktorá bola maminým rodiskom. V Prievidzi získala základné i ďalšie vzdelanie. Je si istá, že povolanie jej vymodlila teta Bohuviera z Opavy. Práve tam, v Opave, pri návšteve kláštora, začula v srdci volanie Boha.

Sestra Marcela, ako si porozumela Božiemu volaniu?

Prostredníctvom tety Bohuvieri. Milovala som Srdce Ježišovo a láska, ktorú som prežila, vyvierala práve z jeho Srdca. Pri návšteve kláštora v Opave sa ma veľmi dotkol Ježiš a uviedol si ma cez svoje Srdce do svojho náručia. Aj keď som sa vyučila za predavačku a robila som v Prievidzi, vedela som, že moje miesto je tam, kam ma Boh povoláva. Už dlhšie som vnímala Božiu vznešenosť a úžasnú lásku, len som nevedela, čo Boh odo mňa chce. V Opave Boh zapracoval v plnej sile. Aj keď rodičia veľmi nesúhlasili, volanie Pána bolo silnejšie.

Bolo to pre rodičov ťažké?

Otec mi dva týždne pred odchodom do kláštora povedal, že patrím istému chlapcovi, ktorý ma veľmi chce a dali si na to aj ruku. Moja odpoveď bola taká, že už je neskoro, pretože ja odchádzam za svojím milým do kláštora.

Aké boli tvoje prvé Vianoce v reholi?

Bola som šťastná. Spievali sme koleďy, matka predstavená nám rozprávala o veľkej Božej láske, ktorá zostúpila z neba na zem, medzi nás. Bolo nás tam sedemdesiatpäť ses-

tier. Rozdali sme si darčeky, zdieľali sme sa navzájom. Atmosféra bola nádherná, všade vôkol sálala Božia láska a v radosti sme sa šli pripraviť na slávenie svätej omše.

Mali ste ďaleko do kostola?

Náš kláštor bol a je prepojený s Kostolom Božského Srdca Ježišovo, ktoré veľmi uctievala i naša zakladateľka matka Františka Lechnerová.

Čo t'a najviac oslovilo v tejto reholi?

Matka Františka dostala výsadu - povolenie z Ríma - od Svätého Otca (keďže bola veľkou ctiteľkou Panny Márie), že sa môžeme modliť pri litániách zvolanie: „Matka trikrát obdivuhodná, oroduj za nás.“

Aká bola tvoja náplň práce?

V prvom rade spoločné modlitby, kvetinová výzdoba, všetko, čo súviselo s kaplnkou, ale i ostatné veci, ktoré boli v našej komunite potrebné. Neskôr som sa starala o choré spolusestry. Potom som pracovala v Ústavě sociální péče pro postiženú mládež v Opave. Bolo tam 250 detí, pracovalo sa 8 až 12 hodín denne. Pri tom všetkom som sa riadila heslom matky Františky: „Modli sa a pracuj.“

Boli Vianoce s deťmi radostné?

Snažila som sa im doplniť lásku mamy. Bola to práca telesná i duchovná. V ich očkách som videla samotného Ježiška. Tie Vianoce, keď sme dávali darčeky a spievali koledy, sa nedajú opísať. Prežarovala ich Božia láska a nahrádzala to, čo im chýbalo z rodín, z domova.

Čo vôbec znamenajú pre teba Vianoce?

Sú pre mňa úžasným darom od samotného Boha, ktorý nám dal to najdrahšie - svojho Syna. „A slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.“ Narodenie Ježiška vnímam celým srdcom. Ten Boží dotyk, ktorý ma naplňa milosťou a láskou, ktorú mi nikto nemôže dať a ničím nahradiť. Sú pre mňa veľké i láskou Panny Márie, ktorá nás chráni po celý život.

Ako prežíváš advent?

Uvoľňujem miesto vo svojom srdci, kde nebude Ježiš len očakávaný, ale predovšetkým milovaný a milujúci. Náš Pán nás naplňa pokojom, veľkým milosrdenstvom, láskou a učí nás chápať iných.

Keď kľáčiš pri jasličkách, na čo myslíš?

Klaniam sa Svätej rodine, pamätám v modlitbe na svojich drahých rodičov, na súrodencov, na svojich blízkych a všetkých ostatných. Myšlien-

ky mi zachádzajú do detstva, ďakujem rodičom, že mi dali život i súrodencov. Spájam sa s nimi cez lásku Svätej rodiny. Srdce mi horí a posielam to ďalej. Ďakujem za každý deň, keď môžem velebiť Stvoriteľa a posilať jeho lásku tým, ktorí ju potrebujú. Túžim sa s nimi deliť o duchovné radosti, ktorými ma on naplňa. Posielam im požehnanie betlehemskeho dieťaťa... Ved' horí neopísateľnou láskou.

Pre niekoho sú jasličky iba symbolom...

Pri jasliach, v tichu, na kolenách sa môžu mamy, staré mamy, otcovia obracať na Jezuliatko s prosbami o milosť obrátenia detí, aby spoznali jeho veľkosť. Svätý Jozef, Panna Mária, Jezuliatko - táto Svätá rodina im porozumie, pomôže.

Si teraz v Prievidzi pri rodičoch...

Ďakujem Pánovi za sestry mariánky - Kongregáciu Dcér Božskej Lásky v Opave -, že ma uvoľnili a dovolili mi byť nápomocnou v týchto chvíľach pri mojich chorých rodičoch, keď už nevládzu. Som šťastná, že im splácam ich neopakovateľnú starostlivosť, ktorú mi v detstve venovali. Predtým im pomáhal brat, no je tiež po úraze. Sestra pracuje. Tu v Prievidzi sú tiež sestry mariánky a mám veľkú radosť, keď sa spolu stretneme.

Milej redakcii Bartolomej a čitateľom vyprosujem veľa Božích milostí od dieťaťa Ježiša, jeho lásku, odpustenie a milosrdenstvo pre všetkých, ktoré sú potrebné pre tento život.

Ďakujeme za úprimný rozhovor.
Anka G. Vavrová a František Halák

Foto: Súkromný archív sr. Marcely

Zasvätení ľudia - ľudia radosti a života

Máme za sebou viaceré špeciálne roky - Rok viery, Rok kňazstva alebo Rok Cyrila a Metoda, či chýliaci sa ku koncu Rok Sedembolestnej Panny Márie. Pápež František vyhlásil pre celú Cirkve ďalší milostivý rok, tentoraz Rok zasväteného života. Začal 1. adventnou nedeľou a potrvá do 2. februára 2016.

Nedávno vydala Kongregácia pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života posolstvo, ktoré má pomôcť zasväteným pripraviť sa na tento rok. Posolstvo nesie názov *Radujte sa!* a obsahuje zväčša súhrn kľúčových myšlienok z kázni, príhovorov a dokumentov nášho súčasného pápeža.

Dar povolania

Pápež svojimi slovami pripomína, že keď Boh niekoho povoláva, hovorí mu: „*Si pre mňa dôležitý, milujem ťa, rátam s tebou.*“ Tu sa rodí radosť! Pochádza z chvíle, keď sa Ježiš na mňa pozrel. Pochopiť a vnímať to, to je tajomstvo radosti. Prežívať, že som milovaný Bohom,

že pre neho nie som len akýmsi číslom. Uvedomiť si, že to on ma volá. Povolanie je Ježišovou, nie našou iniciatívou. To nie my sme si vyvolili jeho, ale on si vyvolil nás. Pápež pozýva zasvätených, aby sa vydali na púť do minulosti, na cestu do čias, keď bol na zemi Ježiš: „*Ocitnime sa na uliciach Palestíny, alebo pri loďke pokorného galilejského rybára.*“ Zasvätené osoby majú uvažovať nad začiatkom svojej cesty, nad udalosťou stretnutia s Kristom. Sú to chvíle, keď zanechali svoje siete pri brehu, svoje stoly na vyberanie mýta pri ceste. Pápež chce, aby sa zasvätení zastavili a pripomenuli si otváraciu scénu svojho príbehu povolania: „*Bola tam radosť z toho, že Ježiš na mňa pozrel a tiež vedomie náročnosti povolania, ktoré je odpoveďou na volanie lásky.*“

Môže sa však stať, že aj človek v zasvätenom živote zabudne na svoje povolanie, že sa z jeho pamäti postupne vytratí tá chvíľa, keď ho Ježiš s láskou povolal. Pápež všetkých zasvätených pozýva, aby sa pozreli hlboko do svojho srdca, preskúmali jeho hlbiny a opýtali sa sami seba: „*Mám srdce, ktoré túži po niečom veľkom, alebo srdce, ktoré je učičkané vecami tohto sveta a teraz spí? Mám srdce, ktoré ostáva nepokojné a ďalej hľadá, alebo som dovolil, aby ho rôzne veci najprv udušili a napokon zatvrdili?*“

Naša viera je vždy spojená s našou pamäťou. Máme pamätať na to, čo urobil Pán. Nie preto, aby sme boli

fixovaní na udalosti minulosti, ale preto, že nám vtedy Pán dal prísľub, ktorý nám otvára budúcnosť a poskytuje svetlo na cestu.

Tí, ktorých Boh našiel

Pápež chce, aby si zasvätení znovu prečítali svoj osobný príbeh a skúmali ho vo svetle milujúceho Božieho pohľadu. Hovorí však i to, že „...niektorí zasvätení znovu potrebujú obnoviť svoje stretnutie s Božou láskou, lebo len také stretnutie nás oslobodí od úzkoprsosti a zamerania sa na seba samého. Paradoxne, keď nás Ježiš povoláva, povoláva nás nielen k nemu, ale aj k sebe samým, k našej schopnosti byť. Kríza zasväteného života vyplýva aj z neschopnosti zasvätených uvedomiť si hĺbku tohto povolania.“

Človek, ktorý už zabudol na tajomné volanie, sa často vo svojej mrzutosti, trpkosti a ľútosti púšťa do spoznávania neprebádaných ciest a snaží sa nejako naplniť neuskutočnené sny. Takáto cesta je však samotárskou cestou. Pápež pripomína, že „...verný učeník putuje aj s krížom. Pretože ak stavíme bez kríža, keď ohlasujeme Krista bez kríža, už nie sme učeníkmi, ale svetákmi. Možno sme biskupmi, kňazmi, kardinálmi, pápežmi, ale už nie Pánovými učeníkmi.“

Zasvätení sú pozvaní zostať na ceste, na ktorej zažijú bičovanie po-

chybností, rany života, ale aj radosť a údiv zo vzkriesenia a prejavu Turíc, ktoré vedú k evanjelizácii všetkých kútov sveta. V našom živote máme mať podiel jednak na Ježišovom pokorení a sebaobetovaní, ale aj na novom živote a radosť, ktoré plynú zo vzkriesenia.

Túžba po obnove

Boží ľudia sú „inými ľuďmi“. Rozdiel je v teple a ohni v ich vnútri. To, že na sebe prežívajú Božiu nehu a milosrdenstvo, je na nich vidieť. Takto priťahujú ľudí k Bohu, ožívujú v Božom ľude nádej a prinášajú mu radosť.

Vo svete individualizmu sú spoločenstvá zasvätených veľmi prítlačlivé. Ak sa v nich žije skutočný bratský život, sú pre svet prvým a naj dôveryhodnejším evanjeliom.

Pápež dal zasväteným desať otázok, ktoré sa majú v tomto roku pýtať samých seba. Máš veľkú túžbu po Bohu? Túžiš ho ohlasovať? Dokážu v tebe potreby ľudí vyvolať pohnutie, alebo si uzatvorený sám do seba, do svojej komunity, ktorá je pre teba často pohodlným miestom? Je tvoja služba plodná?

Tak ako manželia si potrebujú obnovovať svoje rozhodnutia a sľuby, potrebujú si ich obnoviť aj zasvätení. O čo krajšia bude Cirkev a svet, keď nanovo vzplanie plameň Božej lásky v srdciach zasvätených! V Cirkvi a na jej perifériách bude viac tepla, sveta a nádeje. Modlime sa spolu so zasvätenými o túto obnovu, po ktorej túži aj pápež František, jezuita.

Pripravil: Rastislav Dluhý C.S.Sr.,
šéfredaktor mesačníka
Slovo medzi nami

Foto: TK KBS / Peter Zimen

Prečo som sa stal rehoľníkom?

Keď pápež František vyhlásil Rok zasväteného života, osobne ma to viedlo k zamysleniu nad mojím rehoľným zasvätením, ale aj k spomienkam na začiatky môjho kňazského a rehoľného povolania. K tým začiatkom sa vraciam často a rád. A to najmä preto, aby som si pripomenul, prečo som sa stal rehoľníkom.

Bol to čas, kedy som sám hľadal zmysel života a cestu k Bohu. Ako mladý absolvent učiteľstva som učil na štátnom gymnáziu a na mojich žiakoch mi veľmi záležalo. Túžil som, aby nepodľahli tlaku tohto sveta, a tak som ich chcel nielen učiť, ale i chrániť pred jeho nástrahami. Pracoval som s nimi v oblasti prevencie protidrogovej a rodinnej výchovy, venoval som sa záujmovej činnosti.

Ale všetko, čo som im z takých svojich ľudských síl ponúkal, bola len náprava chýb, ktorých sa v živote možno dopustiť. Pán ma vtedy priviedol do takeého poznania, že keď chcem skutočne pomôcť týmto mladým ľuďom, musím im ukázať, že

ich život má zmysel v Bohu. Vtedy sa začali otvárať dvere môjho kňazského i rehoľného povolania.

Pre mňa samého to bola veľká zmena, lebo dovtedy som si žil nezávislý a môžem povedať, že i pekný život. Mal som veľa priateľov, práca s mladými ma bavila, mal som dobré rodinné zázemie. A predsa prišla tá výzva: „Kto chce ísť za mnou, nech každý deň vezme môj kríž a nasleduje ma.“

Nasledovať Ježiša, opustiť všetko... Nebolo to ľahké. Na gymnáziu som vtedy učil už štvrtý rok, bol som triednym profesorom druhákov. Svojich žiakov som mal rád a môžem povedať, že aj oni mňa. Pamätám si, ako som im oznamoval, že zo školy odchádzam a vydávam sa na inú životnú cestu. Dlhú som sa odhodlával povedať im to. Až na jednej hodine hovorím: „No, od budúceho roku vás už bude niekto iný učiť biológiu.“ Nechápavo na mňa pozerali. A ja som pokračoval: „A od budúceho roku vás už niekto iný bude učiť aj chémiu.“ To už nevydržali a volali: „A čo nás budete učiť vy?“ Zmohol som sa len na to, že som im so slzami v očiach povedal: „Ja vás už nebudem učiť nič, lebo odchádzam z tohto mesta.“ Vybehol som z triedy do svojho kabinetu. Trieda sa rozbehla za mnou, búchali mi na dvere a volali: „My už budeme dobrí, neodchádzajte!“

Bolo mi ťažko pri srdci. Odísť a zanechať všetko. Ale to volanie od Pána bolo silnejšie. Vedel som, že s ním mladým môžem pomôcť lepšie.

Ale hľadal som aj cestu života v komunite, v spoločensťve. Preto som zisťoval, ktoré reholné spoločensťvá sa venujú práci s mládežou. V mojom rodnom meste pôsobili saleziáni, ale tí sa viac venovali mimoškolskej činnosti. A tak som našiel piaristov. Život svätého Jozefa Kalazanského ma zasiahol. Jemu Boh ukázal, aby

A časom sa mi potvrdilo, že ak zainvestujeme pri výchove do detí a mladých v tom pravom čase, vyhneme sa veľkým nepríjemnostiam a sklamaniam v budúcnosti.

Moji žiaci mi to napokon „odpusťtili“. Pozvali ma na stužkovú a pozývajú ma aj na každú svoju stretávku. Dokonca mi niektorí povedali, že bolo pre nich veľkým svedectvom, keď som rozhodol ísť za svojím povoláním.

Neľutujem to. Našiel som miesto, kde som sa stal darom pre druhých, najmä pre tých mladších. Vedel som, že chcem byť kňazom, lebo ako kňaz im môžem najlepšie sprostredkovať dobrotu Nebeského Otca, jeho lásku a odpustenie.

sa staral o chudobné deti. A aj mne podobne ukázal chudobných tejto doby. Mladých ľudí, ktorí sa z prázdnoty srdca vrhajú do nebezpečných skúšok tohto sveta.

Za tie roky, čo mladým pomáhám nájsť Svetlo v tomto svete, som videl veľké zázraky (keďže pre mňa je tým najväčším zázrakom obrátenie človeka). Každý deň mám pred očami mnoho zmenených mladých životov, šťastných tvári a vdáčných rodičov. A keď sa na to všetko pozerám, viem, prečo som sa stal reholníkom.

P. Juraj Ďurnek SchP

Foto: Facebook Spoločenstva Piar

Denník 2015 so zamysleniami k Roku zasväteného života

Modlitbový denník 2015
(Slovo medzi nami - redemptoristi)

Vo vnútri denníka nájdete:

- liturgický kalendár,
- skratky liturgický čítaní,
- priestor na poznámky
- a zamyslenia o zasvätenom živote.

Špirálová väzba, 216 strán, **cena 3,90 €**.
Objednávky: slovo@smn.sk

Vlastnú bolesť premenila na službu

Blahoslavená Magdaléna Terézia Grillová - Michelová

Bola mladá, pekná, vzdelaná. Žila v dostatku a radosti spolu so svojím manželom, kapitánom talianskej armády až do dňa, kým náhle nezomrel. Tridsaťšesťročná vdova stála pred rozhodnutím, čo urobiť so svojím životom ďalej.

Blahoslavená Magdaléna Terézia Grillová - Michelová sa narodila 25. septembra 1855 v talianskej dedine

Spinetta Marengo. Jej otec pôsobil ako primár v neďalekom meste Alessandria. Matka pochádzala zo vznešenej rodiny. Magdaléna bola ich piatym a najmladším dieťaťom.

Šťastné roky

Po vychodení základnej školy v Turíne sa mladé dievča ďalej vzdelávalo v Kolégiu anglických panien v Lodi, kde bola úroveň vzdelania veľmi vysoká. V osemnástich rokoch sa teda domov vrátila nielen krásna, ale i dobre vychovaná a vzdelaná mladá dáma, ktorá bola hneď uvedená do salónov miestnej spoločnosti. Tu sa spoznala i so svojím budúcim manželom Jánom Michelom, za ktorého sa v roku 1877 vydala.

Život s dôstojníkom nebol ľahký. Zahŕňal v sebe totiž neustále sťahovanie z miesta na miesto. I Magdaléna tak žila najskôr v Casercii, potom v Acireale, Catanii, Portici a Neapole. Práve tu počas vojenskej prehliadky dostal jej manžel Ján silný úpal, na následky ktorého zomrel.

Služba iným

Mladej žene sa zrazu celý život prevrátil naruby. Upadla do silnej depresie a nevedela, čo ďalej. Zachránila ju však jej viera. Postupne sa začala prebúdzat' z nečinnosti a apatie, modlila sa a aktívne pomáhala tým, ktorí to najviac potrebovali. Jej dom sa stal útočiskom opustených, detí bez domova i ľudí nachádzajúcich sa na okraji spoločnosti.

Po pár rokoch sa jej charitatívna činnosť tak rozšírila, že priestory manželovho paláca jej na to viac snetačili. Predala ho a kúpila starý priestranný dom, v ktorom zriadila Malý útulok Božej Prozretelnosti.

Nie všetko však išlo ľahko. Do Magdaléninej činnosti sa začali miešať úrady, ktoré jej prácu sťažovali, kde len mohli. Nepochopila ju ani rodina. Obviňovala ju z prílišného idealizmu a z toho, že ju svojou činnosťou ochudobňuje. Jediným potešením sa jej stala vďaka jej chránencov a stále sa rozširujúci okruh spolupracovníčok. Z neho v roku 1799 vznikla na podnet Cirkvi nová kongregácia Malých sestier Božej Prozretelnosti. Ich predstave-

nou sa stala Magdaléna, ktorá prijala meno Terézia.

Rozšírenie diela

V nasledujúcich rokoch sa dielo matky Terézie veľmi rozšíriло. Nové kláštory začali vznikať nielen v Taliansku, ale aj v Brazílii a Argentíne, kam matka Terézia často osobne cestovala. Zakladala tu materské školy, sirotince, školy a nemocnice. V čase jej smrti mala kongregácia 25 pracovísk v Taliansku, 19 v Brazílii a 7 v Argentíne. Pritom jediným hnacím motorom konania sestier bola Božia Prozreteľnosť.

Matka Terézia Grillová - Michelová zomrela 25. januára 1944 vo veku nedožitých 90 rokov. Pápež Ján Pavol II. ju blahorečil v roku 1998. Pri tejto príležitosti povedala: „Táto veľkodušná dcéra Piemontu sa pripája do zástupu svätých a blahoslavených, ktorí v priebehu storočí prinášali svetu posolstvo Božej lásky aktívnou službou bratom. Ďakujeme Bohu na živé svedectvo svätosti tejto ženy, ktorá obohacuje celú Cirkvev.“

Pripravila: Petra Humajová
Životopisné údaje: Ž. Podtejski:
Sol' zeme a svetlo sveta 5
Obrazok: www.assisiofm.it

Prievidzské roráty

Stretli sme sa ráno v autobuse. Ručičky hodín ukazovali 5:45. „To máme výhodu, tento autobus, že?“ prihovorila sa mi známa pani.

Pani sa pousmiala a pokračovala: „Ešte keď som chodila do školy, na roráty sme chodili tri kilometre peši - a za tmy.“

„Aj my sme chodili dva kilometra peši, sneh nám vŕzgal pod nohami - a boli sme akýsi radostnejší,“ odvetila som jej.

„No, a my sme nosili v tej tme v rukách lampáše a svietili sme si na cestu. A po omši šup do školy!“ pokračovala pani v rokoch.

Teraz počas adventu na rorátoch svietime kahancami a sviečkami počas celej rannej sv. omše o 6.00 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja. Aj dnes tak tomu bolo počas sv. omše, ktorú slúžil pán dekan.

Priniesli sme si sviečky a v kostole nám pripravila pani kostolníčka svetlo, od ktorého sme si pripalovali. Pred sv. omšou sme sa pomodlili s pánom organistom spievané Anjel Pána.

Príďte aj vy, mladí. Je to bohatý duchovný zážitok.

A.G.

Spomienky

Dňa 13. decembra 2014 si aj pri svätej omši pripomenieme prvé výročie, čo si Pán povolal v 97. roku života **Elenu Vanekovú**. O modlitbu prosí smútiaca rodina.

Dňa 25. decembra 2014 si pripomenieme aj pri svätej omši 10. výročie odchodu do večnosti **Valérie Žiakovej, rod. Vanekovej**. O modlitbu prosí smútiaca rodina.

Farská kronika

od 26. októbra 2014
do 25. novembra 2014

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Nina Gabalová
Sofia Ševce
Adam Mello
Nina Hot
Nela Belaňová
Zuzana Kotríková
Dan Jahelka
Šimon Dolinaj
Vivien Hrivik
Tobias Knapík
Jakub Novák
Lukáš Matiaško
Bianka Balážová
Lukáš Bielik
Lukáš Dado
Andrej Pentek

Manželstvo uzavreli:

Martin Kotrík a Mária Kotríková,
rod. Krajčovičová
Vladimír Majer a Ivana Vašková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zosnulými:**

Anna Mečiarová 65 r.
Anna Debnárová 67 r.
Anna Minyuková 82 r.
Izabela Kubelová 89 r.
Štefánia Klementová 83 r.
Milan Onger 77 r.
Tibor Németh 66 r.
Jozef Mečiar 76 r.
Vincent Pršo 91 r.
Ľudmila Hostačná 84 r.
Miroslav Čičmanec 54 r.
Pavol Topák 75 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,
M. Melicherčíková, A. Gálová,
Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana - M. Su-
vák, str. 2 - P. Cerovský; str. 16 -
Pixabay by Hans; str. 17 - Pixabay
by Ylvers

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciame.

Vianočný

benefičný koncert

18. 12. 2014

POD ZÁŠTITOU PRIMÁTORKY
MESTA PRIEVIDZA

16:00

PIARISTICKÝ
KOSTOL
PRIEVIDZA

dobrovoľné
VSTUPNÉ

VÝŤAŽOK Z DOBROVOLNÉHO VSTUPNÉHO
BUDE VENOVANÝ NA PODPORU NEZISKOVEJ ORGANIZÁCIE
CHARITA - DOM SV. VINCENTA

Ajzensta

KomPrax

VIANOČNÉ OBDOBIE 2014/15 v Prievidzi

Rozpis svätých omší a ostatného programu

kostol	Sv. Bartolomeja (Prievidza-mesto)	Nanebovzatie Panny Márie (na cintoríne)	Najsvätejšej Trojice (piaristi)	Sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
Streda 24. 12. 2014 Štedrý deň Vigília slávnosti Narodenia Pána	6:00 16:00 24:00 polnočná	24:00 polnočná	6:45 16:00 24:00 polnočná	16:00 22:00 24:00 polnočná
Štvrtok 25. 12. 2014 Narodenie Pána (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokato- lícka svätá liturgia s myrovaním	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
Piatok 26. 12. 2014 Svätého Štefana, prvého mučeníka	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokato- lícka svätá liturgia	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
Nedeľa 28. 12. 2014 Svätej Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
Streda „Starý rok“ Svätého Silvestra I., pápeža 31. 12. 2014	6:00 14:00 adorácia 15.30 d'akovná pobožnosť 16:00 sv. omša 24:00 požehnanie	16:00 s pobožnosťou	6:45 16:00 s pobožnosťou	16:00 s pobožnosťou 23:30-24:00 kostol otvorený k tichej poklone
Štvrtok 1. 1. 2015 Nový rok Panny Márie Bohorodičky (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokato- lícka svätá liturgia s myrovaním	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
Nedeľa 2. nedeľa po narodení Pána 4. 1. 2015	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokato- lícka svätá liturgia	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
Utorok 6. 1. 2015 Zjavenie Pána (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 15:00 gréckokato- lícka svätá liturgia, Veľké svätenie vody, myrovanie	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00